

VOIESCE ȘI VEI PUTÈ.

	Capit	Distr.
Pe an —	128	152.
Pe șase luni —	64	76.
Pe trei luni —	32	38.
Pe o lună —	11	—

Unu esemplar 24. par:
 Pentru Paris pe trimestru fr. 20 —
 Pentru Austria „ flor. 10 v. a

ROMANULU.

I.UMINEZA-TE ȘI VEI FI.

Abonamentul în București, Pasagi-Romanu No. 48. — În districte la Corespondinții jiarului și prin Postă. — La Paris, la D. Halleguin, rue de l'Académie Comédie, Nr. 5. — Administra-torele jiarului D. Gr. Serarie.
 ANUNCIURILE.
 linia de 30 litere — 1 — leu.
 Inserțiuni și reclame, linia 3 — „

Redacțiunea, Strada Fortunei (Camata) No. 15. — Articolele trănise și nepublicate se voru arde. — Gerante răspundetorii ANGHIELU IONESCU.

REVISTA POLITICĂ.

BUCURESCI

26 Florariu.
7 Ciresiaru.

Tôte foile străine, reproducându corespondințele lor din Constantinopol, dau următoria scire.

„Epistole din Constantinopole de la 13—25 Maiu spunu că Sir E. Bulwer a propus în conferință a se nu-mi uă comisiune mistă spre a administra averile monastirilor Moldo-Valace, până ce se va rezolva cesiunea proprietății. Ambasadorele Francoi ar fi consimțit la această propunere care ar fi fost adoptată. Conferința va urma lucrările sale, cu tôte cele din urmă întemplări din Bucuresci.”

Independența Belgiei, da în revista politică de la 2 Iuniu aceea-și scire cu ôre care varianți, spre exemplu: tonul este afirmativ la dânsa, și, dupe ce spune că otărirea este însemnată, dîce că comisiunea mistă va administra averile până se va rezolva cesiunea acestor averi, ôru nu a proprietății în genere, cum dîce cele-lalte foie.

De și această scire esto comunicată tuturor foilor publice, prin corespondinții lor, noi sperăm că ea nu se va adeveri. Autonomia esistă prin dreptu, și dreptul n'are paragrafi; autonomia sea, însu-și omul, individul, n'are dreptu a o instrăina, precum n'are dreptu a se sinucide, cu atât mai puțin daru autonomia unei națiuni este sacra, și peste puțină a se instrăina, nici chiar atunci când națiunea intră în voi s'ô instrăineze. La noi, în privința străinilor, autonomia noastră a fostu asigurată prin tratate cu Turcii; acele tratate n'au fostu recunoscute și chiezeșuite de șapte puteri, atât prin tratatul de la 1856 câtu și prin Convențiunea de la 19 Augustu 1858. Autonomia noastră daru este, și numai a-re trebuiuță a mai fi din nou recunoscută, s'eu consecrată de cine-va; a se cere chiaru o asemănare consacrare, s'eu uă nouă recunoscere, ar fi a pune în cesiune și prin urmare o crimă contra căreia-a totu Românul ar protesta. Cumu daru putem crede acum că s'ar în-voi cîte șapte puteri d'a ni se călca autonomia și încă d'a nise călcapân'a se da în mâna străinilor ônsă-și administrațiunea materiale, a unor averi ce decurgu din veniturile a ônsu-și pământului României? Acesta este peste puțină.

Sontem națiune autonomă, și cătu despre noi nu recunoscem nici însă-și națiunii întregi, dreptul d'a-și instrăina autonomia sea, cu atât mai puțin daru vomu recunoscere străinilor dreptul d'a se mesteca în trebile noastre din intru. Străinii nu pot interveni de cătu atunci cându am fi în resbelu civil; și se scie că ș'atunci acea intervenire nu este dreptă, daru cu tôte acestea ea s'a făcutu și se pôte face suptu pretestul umanității și mai cu s'eu s'eu suptu acela alu asigurării intereselor staturilor vecine și alte asemenea preteste.

Aceste s'au fostu, aceste sunt, a-cesse voru fi principiile noastre, în ôre ce împrejurări, și credem că este neconstabile c'aceste principie le-am susținut nu numai printr'ua neconstență demonstrare în această fôia, ci încă prin tôte faptele noastre pe teră-mul politicu. Credem că dovedirăm, de la divanul ad-hoc și până t'ô, că luptărăm contra tuturor pedicilor, că îndurarăm totu felul de abuzuri, de injurie, de calomnie și de loviri, și unele de cea mai mare gravitate, și nu d'eterăm nici uă datu uă umbră măcaru de protestu celei mai micu intervenire străinilor.

Înțelegem luptele de principie; și nu numai le înțelegem, daru le cerem, și nu numai le cerem, daru am

luptat și vomu lupta fără șovăire pe cătu s'eu ele s'eu natura ne va lăsa în viață. Înțelegem chiaru luptele de partit și le priimim, căci ele sunt unu semn de viață, atunci negreșit cându partitele sunt egale, adică pân'a nu veni una din ele la putere, căci se scie că puterea n'are voiă a lupta ca partit, pentru că lupta aceea-a aduce de securu, mai curându s'eu mai târziu, peirea unei națiuni. Înțelegem chiaru ca uă națiune, prin nesciință, s'eu prin amăgire, s'eu printr'ua pirotelă, — națiunile au adesea epoce de pirotelă — se pr'imescă din intru iei cele mai mari loviri f'ar a rădica capul; înțelegem tôte acestea și le și priimim, căci sunt în ordinea lucrurilor și căci, cei cari urmărescu principiile ôru nu interesele individuale, n'au nerebdarea și mai puțin încă mânia. Daru nu înțelegem ca uă națiune, și chiaru uă partit, și chiaru unu individ s'eu priimească, fără cea mai energică protestare, orce amestec străin în familia se. Nu, această n'ô înțelegem, n'ô priimim, și nimine credem nu va înțelegere-o și nu va priimire-o. Protestăm daru, acum ca totu d'euca, contra ôri căru folu de intervenire străină, și d'icem acum ca totu d'euca:

„Mai bine țera se se prefață în tr'unu întinsu momentu numai se fiă totu țera Românilor!”

London, 1 Iuniu. Diariul „London Gazette” anunță: Danemarca a făcutu cunoscutu că va relncepe blocada dacă pînă la 12 Iuniu conferința nu va fi ajunsu la uă învoire preliminară.

Hamburg, 1 Iuniu, s'era. Gazeta lui Berling, cu data de ieri anunță de la London despre ședința după urmă a conferinței, că comitele Russell a făcutu uă propunere atingătoare d'ua împărțire, și că plenipotențiarul aliaților (Austriei și Prusiei) au luat această propunere ad-referendum.

Berlin, 31 Maiu. Gazeta generară a Germaniei Nordului dîce: De și puterile neutre nu se opun a vedea tratându-se succesiunea holsteină ca uă cesiune germană, totu voru privi succesiunea la Schleswig ca uă cesiune supusă neapăratu deciziunii internaționale.

Paris, 31 Maiu, noptea. Monitorul de s'era anunță publicarea unei broșure germane la Leipzig, care constată că linia Glücksburg are celu pucinu totu acelea-și drepturi de succesiune ca linia Augustenburg.

Newyork, 18 Maiu. Generalul Grant a priimitu reînforțări și merge înainte. Guvernul a declarat că va mântine armia în puterea sa actuală pînă cându va fi suprimată insurrecțiunea. Conscriptiunea începe la 1 Iuliu. — Agiu 1/2. Fondurile se suie.

STUDIE ISTORICE.

GRECIA

DUPE REVOLUȚIUNEA DE LA 1862.

I.

În Revue des Deux-Mondes, d. F. Lenormant a publicat unu studiu însemnatu asupra celorlora dia urmă evenimentete petrecute în Grecia, arătându-ne starea societății grece și cauzele căderii regelui Othon.

Credem c'ua scurtă dare de s'eu despre această interesantă scriere n'ar pute fi privită cu totul nefolositoră de cititorii acestui diariu. Da că nenumerate faptele, cari ne pot servi de esempie, ne încredințază pe deplin că istoria politică și socială a națiunilor este cea mai însemnată școlă de sperință și de învețământu pentru popore, fie-care va pute lesne înțelegere, fără se intrăm în mai întinse eslicări, pentru ce credem de unu adevăratu folosu a pune suptu ochii publicul uă răpede descriere a

stării sociale și politice a Greciei, ș'acosta mai cu s'eu cându nu va uita că Elenii sântu una din națiunile eroice ale lumii vechi și moderne.

Dintre tôte regatele din Europa. Grecia este celu mai micu, ne având de cătu 1,200,000 locuitori, și veniturile urcându-se abia de la 20 milioane franci. Ca putere materiale, în pozițiunea dificilă în care a fostu de la începutu pusă, cu greutățile cu cari a avut a se lupta, cu finanțele sale în desordine, cu armata sa desorganisată, Grecia pe cătu va sta în ap-tualele iei otare, nu va pute încă multu timpu se îngrijască seriosu pe Turcia din punctul de vedere mili-tariu. „Ea nu va avea mijlocele de a întreprinde uă campanie pentru a libera Epirul, Tesalia, Macedonia s'eu Creta, nici chiaru de a susține uă insurecțiune în aceste provincie contra autorității Porții.” La 1821, Grecia a fostu obiectul celui mai mare entusiasmu, și astă dî mulți impută Grecilor, fără a se înțelegere de cumu în s'eu condițiunile în cari sunt și mijlocele de cari dispun, că n'au înd plinitu liberarea Greciei întregi.

„Ori cătu este inse de slabă, Grecia nu este mai pucinu unulu din punctele cele mai însemnate ale politice europiane; incapabile de a lua cu violență uă provinciă Turciei, ea ține cu tôte acestea în mânele sale una din chiăile cesiunii Orientului. Este daru de folosu a cerceta care este în Orientele contimporanu situațiunea morale a Greciei independenți, a studia caracterul națiunii elenice cu calitățile și defectele sale, în fine a arunca uă răpede privire asupra guvernului care în timpu de trei-șeci de ani a președut la destinările acestei țeri, căci în trecut numai se pôte afla mijlocele de a prejudeca viitorul și de a înțelegere mai bine prezentele.”

În timpurile moderne, rolul Greciei are uă mare asemănare cu rolul ce a jucat în anticitate. Republicele Sparta și Atena aveau abia câte două sute mii locuitori fie-care, și tot de-una erau în luptă între ele, și, cu tôte acestea, unindu-se p intr'unu sublimu patriotismu, ele putură respingere invasiunea imperiului colosal alu Persilor, precumu și Grecia modernă a putut scutura jugul Sultanelor. Daru Grecia antică n'ar fi putut isbuti, dacă n'ar fi chiamat în ajutorul s'eu braciul barbarilor elenizați. Prin coloniile lor, Elenii se răspândiră în țerele cele mai depărtate, modificându prin superioritatea lor intelectuale și comerciale semințele cele mai diferite și lăsându pre-tutindeni urmele nesterse ale trecerii lor. În timpurile noastre, Grecii ne prezintă același caracteru. Stabiliți ca coloni pe laturele Siriei, ci au pus pe Maroniți în comunicare cu marea, au în mâna lor uă mare parte din comerțul Egiptului, și de acolo își întind mâna pe uă linie neîntreruptă de la Damasc și Alexandria pînă la Sтамбулу. Comerțul Marii-Negre este pentru dînșii mai unu monopolu, și marele orașie comerciale ale Rusiei meridionale, precumu Odessa și Taganrog, sunt în adevăr colonie elenice stabilite în mijlocul Moscoviilor.

Autorele ne arată influința cea mare exercitată de greci asupra civilizațiunii Orientului. Acolo unde comerțul, industria și civilizațiunea au

ajunsu la unu ôre-care grad de dezvoltare în țerele orientale, onorea este a Grecilor. Ecclesiastici, medici, banchieri, secretari ia Pași, impiegați de finanie, interpreți în tôte Turcia, Grecii au ajunsu se puia mâna pe tôte afacerile. Și Grecii, atâtu au sciut a se face cunoscuți în cătu, vorbindu de influința lor în țera noastră, autorele dîce:

„Românii din Moldavia și Valachia n'au începutu a se simți uă națiune de cătu dupe ce au fostu rădicați din nesciința și înjosirea lor de principii fanarioși, dupe ce au primitu mai multu de unu seculu uă educațiune cu totulu greacă, dupe ce Bucurescii au fostu celu d'ânteu centru reconstituit de viață elenică.”

Aci ne va permite autorele a observa că comite, fără voiă sa negreșit, uă însemnată greșelă istorică. Dacă aru fi cunoscutu istoria țerei noastre, dacă aru fi consultat celu pucinu scrierea atâtu de veridică a lui Zallony, aru fi vedut că decadența n'au începutu în România de cătu de la nefasta epocă a principilor fanarioși, a căroru domnie este unu sicu de turpitudine. Acesta este atâtu de adevăratu, în cătu autorele, vorbindu mai departe despre ce deosibesce pe Greci de cele lalte populațiuni din Orient, dîce:

„Grecii au uă viață de familie mai intimă, mai unită și mai curată de cătu multe alte popore mai naintate de cătu d'ensii; ei tratăz pe femeie cu respectu, și pentru acestu singuru cuvântu este permis a afirma că perspectiva unei civilizațiuni superioare le este deschisă. Aceste trăsare caracteristice deosibescu pe Grecu de... Românul, cufundat în tôte noroșele corupțiunii bizantine.”

Dacă Românii sunt căduși intr'ua asemenea corupțiune, cine i-au aruncat aci dacă nu principii fanarioși trâmși în țera din noroșele corupțiunii bizantine? Ecă daru cătu de pucinu esactă este aserțiunea d-lui F. Lenormant în această privință, că principii fanarioși aru fi scos pe Români din înjosire, și cumu însu-și dovedesce această neesacitate.

„Dacă Grecia n'are uă adevărată însemnată ca putere materiale, pentru cuvintele despre cari vomu vorbi mai departe, influința sa în civilizațiunea Orientului este forte mare. Pe tôte laturele Asiei Minoi și în tôte Turcia, se va vedea că fie-care orașiu are unu medicu, unu grecu crescutu la Atena; că fie-care orașiu are unu profesore, unu grecu crescutu la Atena. Dacă se întenesce unu avocat capabile de a susține procesele naintea tribunalelor consularie, unu industrial, comerciantu avut și făcendu afaceri mari, unu preot rădicându-se mai presus de nesciința comună, unu omu pe care instrucțiunea se lu-a făcutu se aiba influința asupra compatrioților sei, este unu Grecu crescutu la Atena.

„Regatul Greciei pe cătu este de nepuține în faptele din fiă-care dî, pe atâtu este de puține asupra sufletelor și inteligențelor. Grecia de astă dî n'are nici bani, nici soldați, nici flote; daru ea posedă uă forță mai mare și de uă sferă mai naltă, uă forță mai îngrozitoră pentru Turcia: Universitatea din Atena.

Intr'adeveru, această Universitate este unu faptu de cea mai mare însemnată, și pasiunea Grecilor pentru învețatură este demnă de admirațiune. Universitatea are profesori forte eminenți, și se pôte compara fără temere cu cele mai bune universități germane de a doua ordine. Pe fiă care au noă sute juni aprôpe, dintre cari cei mai mulți din imperiul otomanu, priimescu noțiuni de dreptu, de medicină, de literatură, de sciințe și de teologie: „Atena, ca orașiu de învețământu, înfăcișază unu spectaclu unicu astă-dî în lume, și care aduce aminte universitatea Parisului din v'eculu de mijlocu. Studinții au sete de a înveța, ardore, aplicare, și chiaru eroismul studiului. Ei se supun la cea mai aspră lipsă pentru a se pute nutri cu pânea inteligenții! Sunt forte mulți cari se fac lucrători, templari, ferari, și cari vinu cu mânele lor aspre și grôse și cu hainele lor de lucru a se pune pe bănci pentru a asculta cursurile în cari se dezvoltă inaltele speculări ale filosofiei ș'ale istoriei. Alții intră ca servitori, și-și oprescu pe fie-care dî câte-va ore numai pentru a urma cursurile. Anu vedut pe unii cari luni întregi nu mîncă de cătu pâne și apă spre a cumpera cărțile necesare pentru studiile lor. Dupe ce au terminat cei trei ani de studiu, cesti bravi studinți se întorc în țera lor natală pentru a răspândi civilizațiunea, sciințele și ideile moderne. De securu, betrênul Colocotronis avea dreptate cându dîcea în ziua inaugurării universității din Atena: Ecă unu palat care va aduce câte uă dată superare palatului regelui; daru elu va sdrobi pe Turcia, și va face mai multu pentru patriă de cătu n'am putut face noi klești ne nveșafi cu sabie și cu pușcele noastre.”

Atena este unu centru de mișcare intelectuale precumu sunt pucine în Europa. Cea d'ânteu îngrijire a lor a fostu de a curăți limba lor de tôte cuvintele străine introduse suptu domnia otomană. „Nici uă dată decretu de suveranu absolut n'a fostu mai punctuale ascultat de cătu această dorință a unor puristi, și acesta nu numai în convorbirea ômenilor luminați, daru în limbajul chiaru alu claselor de jos.” Dorința de a vorbi uă limbă curată și frumôsă, a făcutu ca filologia, cunoscința seriosă a limbii, se fie pasiunea studinților greci, nu numai a acelor cari se otărăscu pentru profesorat, daru și a acelor cari voiescu a se consacra la legi, la medicină, la biserică și la administrațiunea publică.

Ca se ne facem uă idee despre însemnatătea mișcării literare în Grecia, este de ajunsu a scie că între Atena și Pireu sunt patru versătorie de litere și două-șeci și cinci de imprimerie, cari sunt totu-de-una în lucru; alte ateliere de tipografie esistă la Syra, Nauplia, Tripoliza, Calmata, Patras, Misolonghi și Lamia. Atena are optu spre-dece d'arie politice, și vre alte de ce se publică în cele lalte o-

rație; Se plângu mulți de Grecia contra presei periodice care de multe ori este violentă, injurioasă și lipsită de orice simțiment de respect și de civilitate. „Dar un diariu reu, ori cât de vătămătoră ar fi acțiunea sa, nu este mai puțin un progres mai cu seamă într'ua țară care nu cunoștea, acum patruzeci de ani, nici debateri, nici publicitate, nici viață intelectuală sau politică de nici un fel. Apoi ar fi nedrept a condamna toată presa alieniană pentru că și-a folosit-o. Ea numeră oameni onorabili și organe demne de stimă. Afară de ziarele politice, este un diariu de arhologie, trei reviste literare, două de medicină, una de jurisprudență și alta de teologie. În trei-zeci de ani de libertate, literatura grecă a luat o dezvoltare foarte mare. Numele poetilor Solomos, Alasandru Sutz, Zalocosta, Rhangaba, Valaorit, sunt demne de a fi citate cu onoare. Istoria Rebelului Independenței de d. Tricupis, Istoria Naționalității grece de d. C. Paparghiropulos, Viața lui Washington de d. G. Dragumis, Studii bizantine de d. Zambelli, Cyrille Lucaris, de d. Renieris sunt însemnate lucrări istorice. Știința anticității a trebuit firesc a se desvolta și numeră eminenți adepți. D-nii Cumanidis, Papadopulo, Rhusopulo, Pervanoglu, d. Rhangabe mai cu seamă căruia frumoasă sa carte despre Antichitățile elenice a deschis ușile Institutului Franciei, ar fi priviți pretutindeni ca archeologi de merit. Studiile nu se mărginesc numai asupra anticității naționale, limba ebraică se învețe în universitatea din Atena. Grecia posedă un sanscritist însemnat, Galanos, și multe scrieri din literatura indiană n'au fost traduse de căruia în limba elenă. D. Brailas, de la Corfu, renouiește, pe urmele școlii spiritualiste franceze, știința filosofiei în țara lui Platone și a lui Aristotele. Studiile de jurisprudență nu sunt mai puțin dezvoltate în capitala Greciei. Scrierea d-lor Rhallis și Potlis asupra dreptului eclesiastic oriental a avut fericirea de a fi proclamată, îndată ce a eșit la lumină, de canonistii țerelor catolice și protestante, de uă scriere clasică în această materie. Lucrările d. Calligas asupra dreptului românesc precum este încă în vigoare în Grecia, ale d. Petre Paparrhigopulo asupra obligațiunilor, ale d. Phrearritis asupra Institutelor lui Iustinian, ale d. Navtis asupra dreptului comercial în anticitate și în timpul bizanțului, sunt citate cu stimă de jurisconșulii Germaniei.

În cea-a ce privește științele fizice și matematice, afară de medicină, dezvoltarea este mai puțin însemnată. Grecia are medici de un adevărat merit, că și-a anatomist, un botanist, un astronom; dar nici în matematică, nici în chimie, nici în fizică, ea n'a produs încă o lucrare originală. Literatura acestei părți înținse a cunoștințelor omenești se compune numai de traducțiuni. Cărțile cele mai însemnate cari apar în Franța, în Germania, în Anglita, sunt pe data traduse la Atena, și, după această formă, ele se răspândesc în tot Orientul.

După țerele scandinave și Scoția, Grecia este țara în care instrucțiunea este mai mult răspândită în popor. Școlile primare pentru ambele sexe, atât ale guvernului cât și cele private, sunt în număr de 850 și frecventate de 64,000 elevi. „Când acum trei ani, dice d. Lenormant, făceam săpătură la Elensis pentru guvernul francez, din 70 lucrători ce întrebuințam, numai 6 nu șiau să scrie și să citească. Aviditatea cunoștințelor este de necredut în clasele populare. „Ai înțeles vre uă dată un grec care se nu fie în stare de a înțelege totu?“ ne dicea un marinar la care ne am mira să se gă-

simu noțiuni cu totul străine de starea sa.“

Poporul din orașe și din sae citește foarte mult. Ziarile mai cu seamă sunt cu deosebire citite. Instrucțiunea superioară este distribuită în 102 școle secundare, numite școle elenice, și 7 gimnase. Vine apoi Universitatea Atenei, ale cărei cursuri sunt foarte frecventate. Afară de acestea, 200 juri greci merg pe fie care an în universitățile din Franța și Germania, unde pretutindeni sunt socoliți între elevii cei mai inteligenți și cei mai studioși. (Va urma).

PARISULU

IN AMERICA.

Capitolul V.

(A vedea No. de la 25 Maiu.)

Fără dește.

Pe când Zambo se ostena dormind, și femeia mea și Martha pregăteau masa și serviau dejunul, m'am pus să citesc Paris-Telegraphe, diariu uriaș și foarte estinut, care avea dreptu devisa aceste proste cuvinte:

„The word is governed too much.“

Lumea este prea multu guvernata.

Tonul grosolan al acestei foie imi displăcu. Mulțumită cerului ni se da uă educație mai bună; noi nu suntem espuși, de către un guvern apărător al bunului gust, se luăm uriciosul obicei d'a numi uă pisică pisică și unu mișel mișel. Cine ar crede că, spre exemplu, Paris-Telegraph, care a lavi cu numele de fur și chiar de ucigaș, p'unu onest milionar care, prin vr'ua greșală, negreșit scusabile, dase armatei Nordului cisme a le căroră tălpi erau de carton și nu puteau ține contra umezelii taberelor? Se mai făcă cineva treburi într'ua țară unde se respectă atât de puțin marea speculație!

Totu diariul era p'acești tonu ticălos. Nimicu nu scăpa atacurilor acestui obrasnicu Follicularu, acestu ticălosu gazetar. Cutare lege era rea, fiindu că împedea libera acțiune a cetățianilor, cutare magistrat era unu Jeffries¹⁾, cutare Primar era unu Verres²⁾ și unu prost, fiindu că dase unu onor acționar bine cugetator, unu monopolu folositoru pentru tota lumea, cumu sunt totu deuna monopolurile. Se mai ostenește daru cineva a guverna pe oameni, spre a încerca pe tota ziua asemenea lovituri:

— Nenorocite pamfletar, strigai, dacă ai avea onorea d'a trăi la poporul cel mai amabile și cel mai luminat al pământului, ai sci din nascere c'a critica legea, judecătorul, sau funcționarul, este uă crimă de lesu-maiestate socială! Antea dogmă a unu popor civilizat, este că autoritatea nu pte greși. Afurisit se fă inventorele diariului, și mai cu seamă a diariului LIBERU și EFTINU! Presa, este gazdu, este lumina care-ți arde ochii și totu d'ua dată te otrăvesc.

— De ce nu dejunăm? Intrebați cu supărare pe femeia mea, spre a respinge din minte-mi acele ideie neplăcute. Unde sunt copii? De ce nu se cobor?

— Au eșit, amice, și nu voru întârția d'a reintra. Henricu va ține astă sēră anteuul se discursu la Academia junilor cititori; s'a dus se încerca sunetul saiei, mai nainte d'a vorbi în public.

¹⁾ Follicularu se dice în înțelesu reu de diarist; acestu titlu se da diaristilor în reu cumu se dice pentru cei lași scriitori pamfletar. Unu om care umple uă foie cu injurături, cu neadeveruri.

²⁾ Jeffries a fost unu magistrat englez, care a devenit renumit prin nelegiuirile sale. A fost numit anteuul cancelarului supți Jacques II și a fostu instigatoru și instrumentu actelor celor mai arbitrare ale acestu regu. La Revoluțiunea de la 1688 a încercat să fugă daru a fostu recunoscut de popor, prins și închis la turnul Londrei, unde a murit de intristare la 1689.

³⁾ Verres. Romanu renumit prin jafurile și desfrânările sale. Cicero a lăsat uă șapte discursuri în contra lui.

(Nota Red.)

— Șasupra căru subieptu va perora disera Ciceronele nostru de șesepre-șece ani?

— Ecă notele lui, dice Jenny, întindându-mi cu mēndria unu mame uă hartiă plină de cuvinte suptu-linate, de interjecțiuni, de pauze și esclamații.

Titlul, scrisu cu litere mari, imi păru mai multu respectabile de cătu limpede:

„Despre moralizarea femeilor, privitye ca educătorie a le nēmului omenesc.“

— Spāndurete, Cherubime, strigai; lumea se va sfirși prin multă virtute! La șesepre-șece ani dacă ne gindeam uă ceva, negreșit că nu ne gindeam, ca domnul meu, la morală....

— Amice, imi dice Jenny.... Acestu glasu me opri la timp, imi mușcau limba și, fără voia mea roși.

— Amice, urmă socia mea, care nu vedu turburarea mea: imi se pare că se pregătesc uă schimbare în situațiunea lui Henricu. Elu imi dice în lōte zile că este prea multu timp de cându este în sarcina noastră, și c'acēsta trebuie se displăc guvernatorului....

— Ce este guvernatoru? — Daru sci bine, c'acēsta este numele de amiciă ce dau copii tatălui lor; în doue cuvinte, Henricu voiesc se iē uă meseria.

— Răbdare, dōmnă Smith, avemu timp; acēstă îngrijire me privește pe mine.

— Amice, fiul nostru are șe șesepre-șece ani; toți camaradii se au uă pozițiune, și trebuie și elu se-și deschidă callea. Vorbesc cu dēnsul; are în dumneta cea mai deplină încredere; nimene nu-l pte călăudi mai bine.

Pe cându femeia mea se uita pe ferestră pāndind venirea copiilor eu me plimbam prin casă.

— O fiul meu! Imi diceam în mine; daru, îngrijirea d'a te stabili me privește. De multu am regulat totu pentru isbēnda ta. Nu ț-am alesu, fără precugetare de nașu pe amiculu meu Regelman, atunci ajutoru și astă-ți capu de mēșă la ministeriul financiaru, secțiunea vāmelor. Daru, scumpe Henricu, erai deja, și fără se sci, candidat la aspirarea unu surnumerariu la ministeriul de Financie. Peste dou ani vei fi bacheliaru, peste trei ani, de vei trece cu norocu trei sau patru concursuri, și de vei fi cu țaria protegiat, Tu Marcellus eris! Te vedu d'acumu, în vērsta de trei-șeci și cincide ani, ajutoru alu capulu de mēșă, cu lēfă de douemil patru sute de franci pe anu, și decorat, cumu era nașulu te; te vedu, ca modelulu te, dulce, umilitu, către capul te; aspru, țepān, maiestosu cu cel de suptu tine; și rădicāndu-te din treptă în treptă până la direpciunea personalulu. La cincideci de ani, dēca nimicu nu va veni s'amāgiască orgoliōsa iluziune a părintelui te, vei fi terōreași speranția a douemil de haine verđi. Ce fortună, și ce viitoriu!

Ecă Henricu, strigă socia mea, ce sta totu la ferestră. Vorbesc cu d. Green, suntu sigur că-l cere unu sfat, și pte ceva mai bine de cătu atāt.

— Ce spu, draga mea? Green, băcanulu? Fiul meu vorbesc acelor oameni mici?

— Oameni mici, dice socia mea c'unu aeru de suprinde. D. Green este unu om onest, unu crescinu bun și respectat de toți. Elu valorează trei sute mil dolari, și face cea mai bună întrebuințare c'ua avere ce o datorază muncii sale.

— Foarte bine! strigai. Fericit!

¹⁾ Se se gēndesc puțin Romāni la acestu nume și voru culege cel mai mare învāmēt. Pārintele n'are altă datoriă de cătu a da educațiunea copiilor, a le fi guvernatoru până la vērsta de 16, 17 cel multu 20 de ani, d'aci fiul își face singuru cariera. Și noi! chiaru cându suntem cetățiani, vomu guvernatori, și ne facem nevrētnicu pārimind uă pitropia guvernelor ba încă numindul pārintele nostru.

— Ce spu, draga mea? Green, băcanulu? Fiul meu vorbesc acelor oameni mici?

— Oameni mici, dice socia mea c'unu aeru de suprinde. D. Green este unu om onest, unu crescinu bun și respectat de toți. Elu valorează trei sute mil dolari, și face cea mai bună întrebuințare c'ua avere ce o datorază muncii sale.

— Foarte bine! strigai. Fericit!

țera în care băcanii sunt milionari și dau consultări ca avocații de nu și funcțiuni ca ministrii. Se solice daru fiul meu pe Escelenția sea seniorele Prunelor ș'alū Pistilului. Strigă pe Suzanna. căci ea cel puțin speru că n'ascēptă nimicu de la onorabilele d. Green.

— Suzanna este la lecțiunea de igienă și anatomie.

— De anatomie, Dumneșule! Fia mea de 19 ani, învață anatomia! Ea pte spintecă și cadavrele?

— Ce ai amice? respunse socia mea, c'ua linisce ce me readuse pe pământ. Suzanna va avea într'ua și copil. Voiesc se-i creșcă și se-i îngrijască orbesc fără a cunoșce nimicu despre constituțiunea lor? N'ai quis, d'ua sută de ori naintea iei că studiul corpulu omenesc este uă parte neaparată a unu creșceri bune?

— Și care este mediculu la a căru prudință s'a incređutū îngrijirea d'a da lețiuni d'anatomie junelor fete?

— Dōmnă Hope, una din celebritățile noastre medicale.

— Femeiele medicu? Unde esti Moller! Ce felu? în acēstă țară, făcută în tote pe dosu de cel-laltă lume, mamele, sociele și fiiele noastre nu sunt căutate de bărbați? Pte că totu femeiele moșiesc aici pe femeiele din societatea cea bună? Acēsta nu se face nicāre; este indecentu, (lipsă de tușin) dōmnă Smith, este indecentu, 1)

— Așiu fi cređutū din contra, amice; daru sci mai multe decātu mine. Așia daru dēca fia noastră ar avea vr'uată una din acele indispozițiuni grave se ușiore, și care uă femeie în pudōrea sea abia culță a o mărturie ei însăși, cređ că este mai bine se chiamu unu medicu?

— Nicl de cumu; m'ai înțelesu reu, draga mea. Am voitū numai a dice că suntu obiceiul vechi cari sunt respectabili ca tote erorile cele vechi: adică nu; am voitū se dicu... daru îți voi explica altă dată. Cine înșeșce pe Suzanna la acea lețiune de anatomie?

— N.mine. — Ce felu nimine? La nouă-șesepre-șece ani, și frumoșă ca unu āngeru, fia mea alergă pe ulișe, singurā și fără unu protectore?

— Și de ce ea se facă altu-fel decātu tovarășii sale? Ce periclu pte fi pentru dinsa? Iti inchipuiesc ore că în America este unu omu destul de criminalu se de nebuș spre a lipsi respectulu ce dătesc junime și ne vinovățiel? O! atunci, părinti, soți, frați se fi, tote braclele s'arū rădica spre a lavi p'acelu miserabile; Daru nicl udată nu s'a vedut în acēstă țară uă asemenea îndimnitate. Aceste suntu vici și miserie ce trebuiesc lāsate vechiului continente.

— Șapoi, adăgă socia mea cu dulcele iei suris, cređu pe Suzanna bine pădită. Celu dupe urmă fiu alu domnului Rose, a revenit din Indii; l'am vedut erl plimbānduse cu tatāl se și cu cel optu fraț ai se. Nu-mi va scōte din minte că Suzanna și elu suntu ingoajați de mult?

— Ingajați! Fia mea inamorată de fiul alu noulea a unu farmacopeu? Și mama iei imi d'ua asemenea sciore cu sange rece?

¹⁾ Ecă cumu obiceiul ne face se ne încercăm chiaru asupra lucrurilor celor mai simple, astu-felū încātu cea-a ce este rusinos se ne pară neșios. Astu-felū în Franța medicu moșiesc pe femeie; astu-felū am vedut la noi omenii din societatea cea luminată, avuți și fosti și viitori ministrii, ne mai simțind rușinea, pudōrea și eșindu pe ulișe cu femeie ce nu erau sociele lor, și lumea perdind pudōrea pāna suferi asemenea scandaluri ș'a nu întōree spatele omenilor cari se degradă atāt, ș'a nu înțelege că dacă suferă asemenea scandaluri mūe, acele scandaluri se voru imita de către fi lor, de către sociele și copilele lor. Ce pte daru accepta cineva de la uă societate care a perdut pudōrea și rușinea, și care a perdutu o pānă în gradulu acesta! Uă asemenea societate cade în rindulu acela în care suntu căutate și femeiele care a perdut pudōrea și d'acea-a se numesc publice. În America iusă domnesc moralitatea fiindu că domnesc libertatea. (Not. red.)

— Și de ce se nu iē pe celu ce iubesce? Imi dice Jenny întindū asupră-mi frumoșii se ochi albaștri. Eū n'am făcutu totu așia? Me căiesc? Iti pare reu?

— Daru ce specialitate, ce avere are acēstă june?

— Fii liniscitū, amice; Alfred este unu june cu simțiminte; elu nu se va cășatori de cătu cându va putea oferi Suzanne uă pozițiune. Suzanna va accepta șece ani, de va cere trebuința.

— Și zestre, dōmnă Smith, te-ai gēndit la zestre? Sci ce cere acēstă june cu simțiminte ce compromite pe fia noastră? Sci ce putem da, și ce parte trebuie se sacrificăm din mica noastră avere?

— Nu te ntelegu, Danielu. Vindemū ore pe copila noastră? Trebuē ore se plātīmū, trebuē plātītū unu june, unu inamoratū, spre a se otari a priimi dreptu socie uă fată frumoșă, a căre-a vedere înveselesc ochii și care este atāt de bună pe cătu este frumoșă? De unde ai luatū aceste ideie stranie despre care pentru āntea orā auđū vorbindu-se?

— Fără zestre! strigai, și într'ua țară unde, de dimineță până se ra fiă care este în genuchie naintea unu dolaru! (1)

— În America amice, se iubesc, și se cășatoresc fiindu că se iubesc, și suntu fericiti pe tota viața repetindu-și unu alta că s'au alesu, fiindu că se iubesc. Fia-care adace dreptu zestre ānima sea, și speru că, într'ua națiune liberă, jună și generōșă ca a noastră, nu se va cunoșce nici uă dată altă zestre de cătu acēsta.

— Fără zestre! Imi diceși din nou, fără zestre! Harpagon avea dreptate, acēsta schimbă lucrurile. Cășatoria nu mai este uă afacere. Avutū se seracă, logodnica este sigură că este iubită pentru dēnsa erū nu pentru banii iei; părintele care dă pe fia sea tremurāndu, nu se mai teme cel puțin c'o d'ua unu nerușinat speculante. Fără zestre. Popōrele barbare (1) au une-ori, fără sci unele delicateți cari facu onore civilizațiunii noastre.

Ecă Suzanna, strigă femeia mea, care-și reluase postul se de observațiune. Alfred este cu dēnsa; bine pre-simșemū eu.

Alergaiū la uși. Fia mea, scumpa mea Suzanna, era mai frumoșă de cătu ori cându Pēralu iei celu mare și bălāiu, ce-i cădea în bucle pe umeri, cătarea iei suridētorie, aerulu iei incređitoru, morsulu iei rebelu li

¹⁾ Cestiunea zestril este arātată aci cu cea mai mare maiestrie, și totu udată în partea iei cea mare, a moralității și putem dice a idealulu familiei. La noi, și n mare parte chiaru în Franța, cășatoria este unu comerțu erū nu uă asociățiune a ānimei, și d'acea-a familia în locu d'a fi uă biserică de vine adesea unu obor. La noi și chiaru în Franța cei mai mulți se nșorū pentru comēciu, ca se iē zestre se cel mai puțin ca se dobāndesc uă protecțiune. Măritāmū fetele totu astu-felū precumū facemū și cari-era băieților. Cariera ce căutāmū și ambiōnām pentru băieți este numai se-i facem funcționari; și astu-felū le lușmū libertatea, fi facemū din omenii nisce mașine și-i ostēndim la sārăcie se la cea mai deplină depravățune. Prin urmare, acela care este crescutu pentru a fi mașină, pentru a-și vinde conștiința pe funcțiuni, nu mai pte simți mārarea și sfāntenia cășatoriei; ea este pentru dēnsulu singurul comēciu ce întreprinde. Și fata, vēndutā astu-felū unu sociu își perde și ānima, și cugetarea și n locu de sociu și de mamă, devine și ea uă mașină, unu ce care se vinde și se cumpără. Se vedemū acum se este cășatoria în țerele libere, în Anglita și mai cu seamă în America? (not. Red.)

¹⁾ S'atragemū aci, udată pentru totu dēna, atēnțiunea publiculu asupra cēventulu de barbaru, precumū șasupra tuturor celorlalte cuvinte injuriose ce o se gāsimū ne contenitū eșindū din gura franceșului, contra Americanilor, se mai dreptu, din gura despotismulu contra libertății. Autorele, care n'au făcutu de cătu a degherotina adevērulū, a pusū în facia libertății pe unu sinceru reprezentante alu unu educațiunū lipsite de libertate, ș'acēsta ca se n'areate pipițu cumu obiceiul este mai tare de cătu mintea omulu; cumu mintea se întuceșc prin deprindere, și cându este infundatū ajunge se dice albulu negru, sclavie civilizațiune și civilizațiunii celei adeverate barbari. (not. Red.)

da un nou farmec. Era nevinovăția unui copil și grația unei femei. S'arunca dupe gâtul meu ca un nebun; o strinsei în brație cu iubire, și o luai în brație și o dusei până în sala de mâncat.

Acolo numai băgai de seamă că Suzanna nu intrase singură în casă. Lângă deșna era monstrul ce venise se-mi repescă fericirea mea; Suzanna îl luă de mână și îl presintă în modul cel mai natural.

— D. Alfred Rose, iubite tată, nu-l cunosc?

Il cunoscem, și încă prea mult, era încântător, miserabile! Am suspinat, ș'am dat mâna acestui viitor ginere care voia se-mi facă onoare a me alege de socru, fără-a-și da ostentelă. Fără zestre! Acesta era d'ajuns spre a se crede în dreptul d'a lua de socie pe femeia ce iubia. Dar mai vorbește de convenințe acelor brutali cari merg totu deuna naintea lor.

VARIEȚATE.

Pinza de păiajin.

(A vedea No. de la 14, 25 și 26 Maiu.)

II.

Trecu asupra șederii mele la E-vreux: regula ai acelor tatălui meu și pleca la Londra. Găsi pe Gaston de Vaubray în minunate dispoziții, și proiectele noastre despre Chili pe un cale foarte bună. Totuși lucrurile camu întârziu puțin, și fui silit să a-ve rebdare. Credusem a găsi în studiu un mijloc sigur de a ucidă timpului și de a me distra; dar întâmplarea, care pretutindeni intervine spre a regula totu dupe fantasia sa, se însărcină a-mi ocupa spiritul, și acesta în chipul cel mai ciudat pentru un om cu caracterul meu.

Locuim într-un cartier ore cumu pustiu în acea epocă, la otelul Chatam, aproape de Kensington-Gardens. Socotiam se nu veș pe nimeni, de și familia mea avea la Londra numeroși relații. Comitesa, în răspunsul la u scrisoară ce me creșusem datori a-i adresa la sosirea mea în acest oraș, îmi scrisese că avea la Greenwich una din amicele sale din copilărie, miss Olympia Barton, pe care me ruga se mergu s'o veș, și ea se opria cu deosebire asupra acestui pui; revenia asupra de mai multe ori chiar, c'ua stăruință care mi se păru ciudată. Bănuil vre uă cursă, pusei scrisoara la u parte, și nu me gândii l'acesta.

Intr'ua dimineață cându eram asorbit în lucrările mele pregătitoare, George intră în camera mea, pe vârfu piciorilor, c'unu aeru serios și discret. Nu l'am u veș nici uă dată c'ua fisionomia atăt de ciudată, și me temeam, nu scii pentru ce, de vre uă întâmplare superatōria. Me întrebă anteu dacă aveam inimici. La răspunsul meu negativ, elu dete din cap. — Atunci este vre uă istorie de femeie, murmură el, și hănuimă acesta. Luă apoi un aeru misterios, și-mi spuse că cine-va venise la otel se c'era sciințele cele mai mici asupra întrebunțarilor d'ilelor mele, asupra persoanelor cari me visita, asupra orolur în care aveam obiceiul de a eși și de a intro; mersese, în fine, pînă a se informa despre caracterul meu. Afirmă că numai uă englese era capabile de a face uă cercetare atăt de stravagantă. Nu trebui mai mult, în dispozițiunea de spirit în care me aflam, pentru a me arunca într'un felu de visuri bizare. Anima mi-era golă și capul bolnav; spleenul me cōprindea. Retreacam în spiritul meu locurile ce visitasem și persoanele ce întâmplarea me făcuse se întelnescu. Singura figură ce-mi adusei bine aminte fu a unei june ce vedusem puțin s'era la Kensington-Gardens, apoi, lucru mai ciudat, la masa unde mâncam. Este adevărat că la Kensington

nu mi se aretase de cătu în murgul serei, trecend pe supu marii arbori despuiați de foi; dar, supu volul se, ochii sei, îndreptați spre ai mei, produsese asupra-mi uă impresiune pe care n'o pot defini. La masă, ea venia totu deuna la ora cându eram uă gata se esu, și acesta chiar me confirmă în ideea că ea venia pentru mine. — Ea este, șisei în mine, și voi afla acestă enigmă.

Din fericire pentru mine, Gaston veni se me iē a doua zi. Alergerăm în tota Londra împreună mai multe zile, și îngrijirile fitoriei nostre căletorie me scōseră din nobunele mele visuri. Cu tōte acestea me întorsei îndată la ele fără voia mea, căci intr'ua și cându me imbarcasem pe Tamisa pentru a me duce la Greenwich, aflai pe podul batelului pe juna ce întelneșu intr'ua s'era la Kensington. Ea se apropiă de mine cu surisul pe buze, și, chiamându-me pe numele meu, îmi adresă cate-va întrebări neînsemnatōrie c'unu tonu familiaru care mi se păru ciudat. Era cu tōte acestea în ochii sei atata limpiditate, atata candōre în surisul sei; cu tōtă prefecerea sa de a se areta îndrescăt, ea se părea atăt de intimidată, în cătu îmi schimbai părerea ce-mi formasem asupra sa, și-l dedei în fundulă animale mele acea aureolă de onestitate fără de care cele mai frumoșe femeie nu sunt, dupe părerea mea, de cătu ființe declassate, fără prestigiu și fără nume. Creșui daru că puteam a-i oferi braciul meu și a-i dice cu timiditate cate-va lucruri banali. L'acestă intrare în materie, la care negreșitu nu se astepta, o veșu plecând ochii în jos și roșind, apoi, unind mâinile, începu a ride cu atata plăcere în cătu remăsei uimit.

Cându acest acces de veselie trecu, ea cădu într'ua visare din care în deșertu me încercai a o scōte. Veșdu-o acumu atăt de rezervată, și potu dice mai mult de cătu naivă, nu'mi puteam închipui că aveam naintea mea pe drăcușorul provocatoru dupe batelul de la Greenwich. O rugai se se esplice, o întrebi numele sei, ea remase mută, și fiindu-că o siliam, ea 'mi respuse c'unu aeru de nirare: Socotiam c'ai ghicitu. Nu este însu-și comitele de Saverne cu care amu onōrea de a vorbi?

— Elu însu-și.

— Cu acelu omu care pînă acumu n'a privitu nici uă dată uă femeie în fața, nu din timiditate, daru din indiferință se dispree?

— Cne a putut, dōmnă, se-șide asemenea sciințe asupra mea, și pentru ce se refusi uă animă care nu s'a datu nici uă dată?

Ea me întrepruse c'ua oșervare care me fulgeră.

— Daru acea animă, imi dise ea c'unu ușor accentu de batjocură, acea animă pe care mi-o dai cu atata generositate, este ea liberă, și poș dispune de dinsa?

Intră tōte necuviințele căletoriei, nu prevedusem p'acesta. Dreptul meu de a iubi era mărginitu la uă singură femeie; d'acea femeie fugiam; aveam a pune Oceanu între dinsa și mine, și etă că o regăsiam încă în calea mea! Baronul avea ore dreplate? eram eu prinsu într'unu laciū nevedut și peste puțin de a fi rupt? Pe cându me lăsam în aceste triste cugetări, clopotul batelului anunță stațiunea Greenwich. Me dedei jos; necunoscuta mea se dete și dinsa, și me salută cu mâna dicend mi: la revedere!

Acestă ciudată întelnire me făcu se me gândescu la greuntele de nisip alu lui Pascal care restōrnă uă lume întregă. Înțelisei c'acea jună me transformase, și că din acelu momentu intram într'unu șir de ideie și de simțiri care 'mi fuseră necunoscute pînă atunci. Nu sciam ce voiam, daru suferiam, acesta numai era limpede pentru mine.

Me luptam contra acestor impresiuni nouă cându primii uă scrisoară de la baronul, care me invită se me întorcă cătu mai curind la castelul de Saverne. Comitea de Monfort imi intentase unu procesu pentru nisce eclare de pământ. Era vorba numai de cătu-va arbori mai mult seșu mai puțin; daru din acea parte a pāduri care ni se contesta eșia unu isvoru ale carui ape prețioșe alimentaș bazinele de la Saverne și udaș uă mare întindere de liveți cari formaș a trea parte din venitul dominiului întreg. Procesul era daru din cele mai serioșe, și baronul pretindea că dupe ce amu avut atata îngrijire pentru a facerile tatălui meu, i se părea unu lucru cu minte se nu părăsescu cu deoseverșire pe ale mele, că castelul era uă posesiune de familie care, ajunsu erū în mâinile mele, trebuia neatinsu. Vorbia apoi de unele puncturi ale procesului, mărturia necapacitatea sa așolută în materie de procedură, și me îndemna, că mai june și mai interesatū de cătu dinsul în afacere, se întardiaz la trebuința căletorie mea pentru a cerceta eu însu-mi contestarea.

In tōte acestea, nici unu cuvintu despre comitesa, afară numai că se afla de minune, că aerul de la Saverne îi era favorabilu supu tōte raporturile, și că venirea mea la castel i-arū face negreșitu uă surprisă plăcută. Uă surprisă plăcută! . . . Daru cel acesta era ore acea jună pe care uă salbă de perle o făcea se tresare de emoțiune cându putea se presupue că venia de la mine? Este adevărat că 'n cea din urmă întrevedere a noastră ea remăsese ca uă frumoșă marmură; daru prin cate semne nesimțite nu se descopere volcanul din intru? Baronul, dupe tapiseria, îi sufla rolul se, acesta era unu lucru siguru pentru mine. Uă jună femeie nu este nici de cumu astu-fel, ea este mai limșită, seș mai aprinsă; în situațiun atăt de otăritōrie, ea se desină mai neted. Dacă ea nu me iubia, trebuia se me urască prea multu pentru a remane atăt de indiferință.

Nu scii pentru ce me îndereșniciam a petruce acestu misteriu. Era ore forța brutale a faptului seș influința diabolică a baronului care me arunca neșteatū în acestu durerosu subiect. Ori ce arū fi fostu, otăril a merge la Saverne; ca Coriolan, me lăsam fără așerare în voia puterii fatali care ne răpesc în vârtejul seș. Atingiam nodul chiaru alu destinatei mele. Ducend-me la Saverne, eram datori, seș a rupe pentru totu de-una și răpede cu lumen și cu femeia mea, seș a remanea cu piciorle și cu mâinile legate în voia șortei cel mai vulgare. Nu voi nici de cumu s'alegū între aceste două extreme; lăsaș impregurărilor grija de a'mi da uă voință.

Pentru ori ce impregurare, otăril a trāmite pe George nainte. Mai multe cuvinte me îndemnară l'acesta. Mai anteu mi se păru rușinos de a me duce astu-fel la prima chiamare. George trebuia se cercetese terimul și se veș prin elu însuși ce însemnaș cuvintele baronului în privința procesului și mai cu seș a comit sei; misiune delicată pe care i-o încreșu cu discrețiune. Unu altu motivu me împingea încă a întârzi p'acerea mea; daru acela alu păstram pentru mine singur: era dorința de a revede celu puțin încă uă datu pe necunoscuta dela Kensington, acea plăcută copilă care părea a ride de mino și căria îi socotiam nu scii ce intențiun misterioșe.

Indată ce George plecă, me dusei la Greenwich. Nu scii dupe ce însemnări nesigure, imi închipui că locuia în acelu oraș. Cercetările mele, și Dumneșu scio cătu de minuțioșe și stăruitōrie aș fostu, n'aduseră nici unu rezultat. Me întorsei tristu la Londra, pe care n'arū fi trebuit s'o

părăsescu. Găsi uă scrisoară de la George, care 'mi vorbea despre procesul meu ca de uă afacere prea serioșă. Cătu despre comitesa, nu cuteza a dice nimic: scii numai printr'ua femeie din casă că D-na de Saverne avea supărări ascunse și plāngea cătu uă dată cându se credea singură în apartamentul seș, daru totu de uă dată elu a veștu-o ridend atăt de tare de unele istorie spuse de baronul, în cătu i se părea cu neputință se fi fostu munită de vre uă adevărată durere.

Trebu se me mulțumescu de aceste cuvinte puțin coprindețōrie, și plecaș, dispus a me guvernă, ca marinarul perduș pe mare, de voia venitul ș'a valorilor.

Sosind la Monfort, părăsiș trāsura. Era preș de dimineață; aveam a merge două ore pe jos prin pāduri și eram mulțumit a āmbra, căci pentru mine mișcarea deșeptă cugetarea, și în situațiunea mea aveam trebuința de acestu ajutor: ora decisivă pareă că venise. Imaginațiunea mea, care merge voioșă în galopu, nu lipsese, în momentele grele, de a combina dupe placul seș evenimentele. Ea se înșelă mai totu-de-una; daru totu-de-una me întorcă acestu jocu înșelătoriu, care'mi place. Se-mi placă apoi seșu nu, nu me potu feri de acesta. Me superu atunci, me întinerescu c'ua pasiune ce-mi lipsese în dominiul realității. În acea impregurare delicatū vorbiam în minte, cându ca comitesa și cându cu baronul. De uă dată îi veș și pe unu și pe altu înaintand către mine despre extremitatea unei ale. Baronul venia c'unu pasu ascurat; mersul comiteșei trāda turburarea spiritului seș. Ea era acoperitā într'ua haină imblānită care desinata sa și i stringea braciile. Capul seș palid, cu trāsurre accentuate, se deslipiaș c'ua grațiu puțin mēdrā dupe gulerul seș de zibelină. Cându me apropiat de deșna, strimțōrea mea nu făcu de cătu se mărăscă pe a sa. Vorbi ca cea d'antēu. Convorbirea avu de obiectu fiesce căletoria mea: îi dedei cate-va amănunte asupra Londrei și Englesilor, pe cari, în emoțiunea mea, ne avēndu altu ce dice, îi declarā nesuferiș.

— Și Englesele, ce creș? imi dise ea zēbindu.

Nu prevedusem acestă întrebare, și creșu că m'am roșit, căci ea singurā se turburā. Eram se respundū cându ea luă din nou cuvintul.

— Te ai dus se veș pe Olympia, pe scumpa mea Olympia?

— Nu mi-am adus aminte, dōmnă, și me veș erta, fiă celu puțin pentru francheșea mea de a mărturi acestă ultare.

— Ai făcutu reș, ea te arū fi împacatū cu femeile. Este cea mai bună amică a mea, singura mea amică, voi se șicū. Ea și-arū fi plăcutū, suntū sigurā.

— În adevăr, șisei în mine, ea mi-arū fi plăcutū fiindu că este uă altă comiteș de Saverne.

Juna femeie trebu se șhicescă cugetarea mea căci simșii mâna sa tremurand supu braciul meu.

Începu a vorbi la întâmplare, daru c'unu tonu atăt de aspru, în cătu cele mai mici cuvinte ale mele erau muscătōrie. Comitesa nu'mi respundea; privia la piciorle sale, încându suspinele violinți cari o năbășiau. Sermană Camille! veșu lacrima în ochii sei. Uă vorbă din animă, uă singurā vorbă, arū fi măturatū toș acestū nor: acestă vorbă n'o găsam. Remăsei mutū. În fața acestei atitudi ni ne'mpacate, comitesa avu rușine de slăbiciunea sa; ea se ntorse către mine, și, silindu-se a zîmbi. — Natura, dise ea, a învinsu voința mea; daru îți giurū, dōmnule, că acestea suntū cele din urmă lacrima ce veș vedē curghendū din ochii mei. Nu trebuie se ntristeș șederea dumitale aci. Voi

fi veselă. . . . Suntū fiesce veselă. Me voi îndupleca că suntū fericitā. Și în adevăr, nu suntū ore așa? . . . Daru capul 'mi este atăt de slab: unu nimic me amuș seș me întristeș. Suntū în voia tutulor lucrurilor este iōrie, parfumul unei flori, unu noru ce trece, ventul care se plānge, paserea care cāntă, . . . ecă ce me ocupā uă și întrēg. Unu omu nu trebuie a se gândi l'acesta. Oamenii suntū tari; noi ceste lalte femeie, n'avem curagiū de cătu contra propriilor nostre dureri. . . .

— Și noi bărbaș, dōmnă, nu suferim cu curagiū de cătu durerile altuia. . . . Acesta este cugetarea dumitale?

— Amu șisū oru ce-va care se te potā atinge? Eartă-mē! . . . N'ai nici unu cuvintu se fi superatū pe mine. Suntū pentru dōmneta uă necunoscută ce întâmplarea te face se întâlneș. . . . Estū gentilomū, portū numele dumitale, și cste de ajuns. Când veș fi departe de aci, forte departe de aci, dacă suvenirea va veni se te vizeș, se n'abă nimicū tristū. Nu me uresci, nu este așa?

Anima 'mi era petrusă de acentul ciudatū cu care 'mi dicea tōte aceste lucruri fără șirū.

— Daru, dōmnă, îi respusei eu, nu te amu uritū nici uă dată, pe dōmneta; șorteā mea o urescu.

Cându ajunșam în fața castelului, baronul, care mergea cătu-va paș în urma noastră, se apropiā de mine, și, luādu-me de braci: . . .

— Trebu, imi dise elu, se-ș faci încă onorile Savernei. . . . Și mai anteu am se-ș areș apartamentul dumitale.

Me conduse la celu d'antēu etagiū pe uă mărețā scară de feru încongiată d'ua balustrad de marmură lucrată cu atata finețā ca uă dantelă de Alencon.

— Ai uă locință de rege, imi dise elu împingand amēdoue părțile ale unui largi ușie de stejarū incrustatā de flori de feru lucratū; ecă chilia ce s'a pregătitū pentru dōmneta. Salutā, scumpul meu comite, acestu pragu ospitaliarū.

(Va urma).

Administrațiunea acestui diarū.

Se face cunoscutū că la lotaria frumosul **LEDA** și **JUPITER**, operā tabloū pictorū Românū Mateescu ce se află studiind încă în Italia belu artă a picturii, aș remaș de datu numai 20 de bilete și peste pucine zile se va trage estā lotarie. Se face dar din nouu apelū la generōșele simțimentale ale Romānilor spre a veni să ia de la acestă administrațiune și micul restu de bilete ale acestei lotarie, făcutā în ajutorul acestui june pictorū Românū care studio în străinătate numai cu propriile sale forte pucine mijloce.

G. P. Serurie.

UĂ DŌMNA ENGLĒSĂ, avēndu uă lungă deprindere d'a instrucțiune, doresce a intra într'ua familiā în care copii vorū fi mai june. Ea se n-sărcinēș și cu a lorū îngrijire, precumū ș'a îngrijii de întreținerea pēneturilor lorū. Ea pōte presinta forte bune certificate.

Se s'adresezo la Redacțiunea acestel fōie.

Flori de Cāmpū.

Suptu acestu titlu modestu, d-nu Ion Fundescu a tiparitū uă colecțiune de frumoșe poesie, dintre cari unele inserate în acestă fōie, suntū cunoscute de publicū în chipul celu mai favorabile pentru autorele lorū.

Acei cari dorescu a avea acestă colecțiune de poesie le potū găsi la librăriile d-lorū G. Iōnide, Socec, Bălăcētu și Warta și la administrațiunea Romānului și Nichipercea.

Administrațiunea acestui diar.

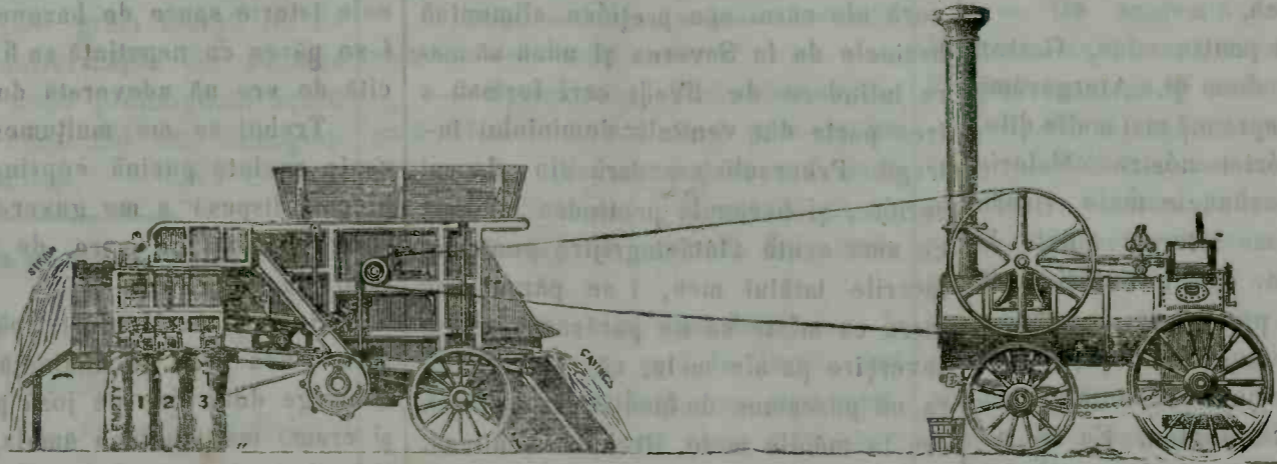
D-lui I. HARTONOVICI, din Bucaresti. Fiindcă d-v datorati acestei admini...

FABRICA DE MASINE AGRICOLE

Kalea Herăstrău No. 105

Kalea Herăstrău No. 105

A D-LOR CLAYTON SHUTTLEWORTH & COMP.

(Lincoln-Engltera)

Cu acesta avem onore d'a face insciunțare ca asemenea in anul corentu...

De acia rugam pe d-lor proprietari si arendatori, care au intentie d'asi procura...

WALLER si HARTMANN in BUKURESTI sau in GALATI, care prin cantitatea considerabila...

Observam inca in susu n-amita Agentura in Bucuresti si in Galati se afla totu deauna...

Lincoln Engltera Februaru 1864

CLAYTON SHUTTLEWORTH & Comp.

Conformandu-se la cele susu mentionate ale fabricii rugam pentru comlesantã observare...

Waller si Hartmann.

Agenti generali ai d-lor Clayton Shuttleworth et Comp. Calea Herăstrău No. 105.

No. 194

20 2z

Ape Minerale.

LA MAGASINUL I. ANGELESCU

Calea Mogoșoai vis-a-vis de palatul Domnescu la colțu.

A sosit un bogat asortiment de APE MINERALE prospete, precum Borvis de Borsek...

PS. Se primesc comande pentru ori ce fel de APE MINERALE, atat de a se aduce...

No. 454

15 2z

ANONS IMPORTANT

Sub-semnatul are onore a incunoscinta pe inalta nobilime si respectabilu publicu...

TALIE TABLOURI, diferite HERVAZURI HOLEITE, ALBURI, INCADRAMINTE...

Ku acesta ocazie nu lipsese totu d'odati a face cunoscutu ca va primi...

Kalea Mogoșoai No. 23, vis-a-vis de Iliriza ũ Scarlat Ghica. No. 406

de dat in taere

Hădurea după pro-prietatea mea Șestina sau Mirloga, din districtu...

No. 471

de inkiriat

Chiar de acumu la grădina mea de la Filaretu o casă sptioasă foarte bine situată...

No. 429

12 2z

D. Bratianu.

spre sciunța publică

Sub insemnatul are onore d'a insciunța ca I-a sositã vestita Bere de Coburg...

NIKOLAE POPOVICI

Coiffeur și Peraquier, calea Mogoșoai hanu Crețuescu

No. 425

12 2z

A sositã la D. E. DUROT, (strada Teatrului No. 9) unu asortimentu insemnatu de HARTIE...

No. 435

10 2z

la magazia de tutun a d-lui Dimitrie Steriadis la Brăila...

No. 383

Acordor și Factor de Pianos

F. ADAM

șade acumu in ulita Știrbei Vodă No. 28, are de vinzare claviere vechi și noiu.

No. 496

6 2z

spre cunoștința publică

Deosebindusã mai multe trupuri, de o mie pogone și de cinc șute, după moșia Bucșani...

No. 342

16 2z

Pianuri noi și întrebuințate.

La subsemnatul se aflã unu mare asortimentu de pianuri noi și vechi cu diferite prețuri moderate de vinzare.

No. 514

3 2z

Mai multe trăsuri, de și întrebuințate, daru în bună stare. Amatori d'a le cumpãra...

No. 514

3 2z

se aflã o trăsura pe arcuiri pușã purtatã cu prețulu foarte moderat.

No. 509

3 2z

Moșia Băilești din districtu Dolu cu 1460 pogone semãnate cu grâu de tãmnã și ca la 1000 pogone semãnate cu porumb...

No. 478

6 2z

APE MINERALE PROASPETE DIN ANULU 1864.

Anume: ADELHEIDSQUELLE, CARLSBADER, EGGER FRANZENBRUNN, EGGER SALZQUELLE...

No. 481

8 2z

Bursa Vieni

Table with 2 columns: Item (Metalice, Naționale, Lose, etc.) and Price.

Miscările porturilor româniei.

Table with 3 columns: Port (Brahila, Galați, Giurgiu) and Date (23 Mai, 15 Mai, 23 Mai).

OBSERVAȚIUNI METEOROLOGICE 3 ore dupe am.

Table with 4 columns: Location (București, Caracal, Craiova, etc.) and Weather Data.

No. 7 Rue de la Fenille, dupe certifi-cate medicilor sp-tal-riilor Parisului, copriuse în prospectu și după a-

LIPSEASCĂ UNTULU de FICATU de PESCE SIROPU DE HREANUIODATU de Grimault și Comp. farmaceuti la Paris.

probiunța mai multor Academi, acestu siropu se întrebunțez. CU CEIU MAI BUNU SUCCESU, în locul untului de ficat de peșce, aru este și superioru.

De Vindare

O perechiã case din strada Luteranã, a d-lui I. Bibescu, compusã de mai multe încãperi cu dependințe loru...

No. 511

6 2z

LA LIBRARIA GEORGE IOANID,

Calea Lipsaniloru No. 18.

A sositã o mare colecțiune de Romãne edițiunea Michel Lavy freres, care le vinde numai cu lei 3 francu.

No. 519.

2 rd George Ioanid.

Se face cunoscut

ca la proprietatea POROSCHIA distr. Teleorman, se vinde ERGHELIA DE CAI și VITELE MARI cornate...

No. 446

5 1s

O Farmacie currentã

și în starea cea mai înfloritã în orașulu Ploesti este de vinzare sub condiții favorabile...

No. 510

3 2z

ANUNCIU IMPORTANT. La Noulu și Elegantul Magasin la Montenegrin

Pe rindulu Bisercii Kurtea-Veche sub firma: Kiriak Panã Kirovici.

au sosit:

Invențiã nouã luminãri de PĂRAFINU transparente care la arsu loru duriasã o luminare cu 6 ore mai multu de câtu cele de Stearin...

No. 504.

3 2z.